

অধ্যায় ১০

বিকাশ(*Development*)

এই অধ্যায়ত আমি বিকাশৰ সাধাৰণ অর্থ আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা সৃষ্টি হোৱা সমস্যাবোৰৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিম। পিছৰ খণ্ডবোৰত এই সমস্যাবোৰ সমাধানৰ উপায়ৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ব আৰু বিকাশৰ কিছুমান বিকল্প পথৰো সন্ধান কৰা হ'ব। এই অধ্যায়টি পঢ়াৰ পিছত তোমালোকে নিম্নলিখিত বিষয়সমূহৰ বিষয়ে জ্ঞানিব পাৰিব।

- বিকাশৰ অর্থ ব্যাখ্যা কৰা।
- বিকাশৰ প্ৰচলিত নমুনাবোৰৰ সফলতা আৰু সমস্যাসমূহ বিচাৰ কৰা।
- বিকাশৰ বি বিকল্প আৰ্হি প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে তাৰ কিছুসংখ্যকৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা।

Daily Assam

বাঙালৈতিক তত্ত্ব

১০.১ পরিচয় (Introduction)

ধৰি লোৱা এখন বিদ্যালয়ৰ প্রতিটো শ্ৰেণীয়ে পাঠ্যক্ৰমহিভুত কাৰ্যক্ৰম হিচাপে একোখন বাৰ্ষিক পত্ৰিকা উলিয়ায়। এটা শ্ৰেণীত শিক্ষকে আগৰ বছৰৰ আলোচনীখন আৰ্হি হিচাপে লৈ এই বছৰৰ আলোচনীখনত কি কি বিষয়, প্ৰবন্ধ, কবিতা আদি গাকিব তাৰ এটা পৰিকল্পনা কৰিলে আৰু বেলেগ বেলেগ ছাত্ৰৰ মাজত সেই বিষয়বোৰৰ আধাৰত লিখিবলৈ দায়িত্ব দি বিতৰণ কৰি দিলৈ। এনে কৰিলে এইটোও হ'ব পাৰে যে ক্ৰিকেটত আগ্রহী কোনো ছাত্ৰীয়ে বেলেগ এটা বিষয় পাৰ পাৰে আৰু ক্ৰিকেটৰ বিষয়ে লিখিবলৈ দিয়া ছাত্ৰজনে নাটক লিখিব ভাল পাৰ পাৰে। এইটোও হ'ব পাৰে যে এই আঁচনি মতে ৩জন ছাত্ৰই একেলগে কাৰ্টুন আঁকিবলৈ বিচাৰিব পাৰে কিন্তু তেওঁলোকক বেলেগ বেলেগ দলত চামিল কৰা হ'ব পাৰে, অৱশ্যে আন এটা শ্ৰেণীত আলোচনীখনৰ বিষয়বস্তু সম্বন্ধে ছাত্ৰসকলৰ মাজক বিতৰ্ক হ'ল। বহুতো কথাত অমত হ'লেও সকলোৱে সহমত থকা এখন আলোচনীৰ পৰিকল্পনা কৰা হ'ল।

তোমাৰ মতে কোনটো শ্ৰেণীয়ে ছাত্ৰসকলৰ বিশিষ্ট বৃচ্চিম্পন্ন শ্ৰেষ্ঠতম আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰি উলিয়াব পাৰিব? প্ৰথম শ্ৰেণীটোৱে এখন দেখাত সুন্দৰ আলোচনী উলিয়াব পাৰে, কিন্তু ইয়াৰ বিষয়বস্তু চিন্তাকৰ্ষক হ'ব নে? ক্ৰিকেটৰ বিষয়ে লিখিব খোজা ছাত্ৰিগৰাকীয়ে তেওঁক দিয়া বিষয়টোৰ ওপৰত সমান মনোযোগেৰে লিখিব পাৰিবনে? কোনখন আলোচনী একক আৰু উচ্চমান বিশিষ্ট বুলি পৰিগণিত হ'ব? কোনটো শ্ৰেণীয়ে আলোচনীৰ কাম কৰাটো আমোদজনক বুলি ভাৰিব আৰু কোনটো শ্ৰেণীয়ে নিয়মিত কাম বুলি কৰিব?

সমাজ এখনৰ কাৰণে, উন্নয়ন কিদৰে হয় নিৰ্ধাৰণ কৰাটো কিছু পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰে ছাত্ৰই তেওঁলোকৰ আলোচনীখন কেনে ধৰণৰ হোৱাটো বিচাৰে আৰু তাৰ বাবে তেওঁলোকে কেনেকৈ কাম কৰিব। আমি যান্ত্ৰিকভাৱে আমাৰ নিজৰ বা আন দেশত অনুসৰণ কৰা পূৰণি আৰ্হি অনুকৰণ কৰিব পাৰোঁ বা সমাজৰ কল্যাণৰ কথা ভাৰি লগতে উন্নয়নমূলক আঁচনিবোৰৰ দ্বাৰা প্ৰত্যক্ষ বা পৰোক্ষভাৱে প্ৰভাৱিত হ'ব পৰা মানুহৰ অধিকাৰৰ কথা মনত ৰাখি পৰিকল্পনা হাতত ল'ব পাৰোঁ। নেতাসকলে প্ৰতিবাদৰ প্ৰতি কাণসাৰ নকৰি পৰিকল্পনা কৰায়ণ কৰিব পাৰে বা জনসাধাৰণক আস্থাত লৈ গণতান্ত্ৰিকভাৱে আগবঢ়িৰ পাৰে।

বহল অর্থত, ‘বিকাশ’ শব্দটোরে উন্নতি, প্রগতি, সুস্থতা আৰু উন্নত জীৱনৰ হাবিয়াসক বুজায়। এখন সমাজে বিকাশ সম্পৰ্কীয় নিজৰ ধাৰণাৰ দ্বাৰা সমাজৰ বাবে ইয়াৰ সামগ্ৰিক দৃষ্টি স্পষ্ট কৰে আৰু তাক লাভ কৰাৰ শ্ৰেষ্ঠ উপায় নিশ্চিত কৰে। অৱশ্যে সংকীৰ্ণ অৰ্থত বিকাশ শব্দটো প্ৰায়ে আৰ্থিক উন্নয়নৰ হাৰ বৃদ্ধি আৰু সমাজৰ আধুনীকৰণৰ দৰে সংকীৰ্ণ অৰ্থত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। দুৰ্ভাগ্যজনকভাৱে বিকাশ প্ৰায়ে পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত লক্ষ্য পূৰণ অথবা বান্ধ, উদ্যোগ, হস্পিতাল আদিৰ দৰে প্ৰকল্পবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰা আদিৰ সমাৰ্থকভাৱে ব্যৱহাৰ হয়। সমস্যাৰ ব্যাপক সৃষ্টি অনুসৰি বিকাশ কাৰ্য নহয়। এই প্ৰক্ৰিয়াত সমাজৰ একাংশ লোক লাভৱান হয়। অথচ আনসকলে নিজৰ ঘৰ, মাটি, জীৱন-শৈলী আদি কোনো ক্ষতিপূৰণ নোপোৱাকৈ হেৰুৱাবলগীয়া হয়।

বিকাশৰ বিভিন্ন স্তৰত জনসাধাৰণৰ অধিকাৰক সন্মান জনোৱা হৈছেনে, বা বিকাশৰ লাভ-লোকচানৰ সমবিতৰণ হৈছেনে, বা বিকাশৰ প্ৰাথমিক সম্বন্ধত গণতান্ত্ৰিক সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছেনে— এনে ধৰণৰ বহতো প্ৰশংসন বিভিন্ন দেশত উৎপাদিত হৈছে। সেইবাবে বিকাশ যথেষ্ট বিতৰ্কিত বিষয় হৈ পৰিছে। বিভিন্ন দেশত গৃহীত বিকাশৰ প্ৰকল্পসমূহ বিতৰ্ক আৰু সমালোচনাৰ সন্মুখীন হৈছে আৰু বিকল্প আৰ্হি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। এনে পৰিস্থিতি বিকাশৰ ব্যাপক বুজাবুজিয়ে (understanding) এনে এক মানবিশিষ্ট ভূমিকা পালন কৰিব পাৰে। যাৰ দ্বাৰা এখন দেশৰ বিকাশৰ অভিজ্ঞতাৰ মূল্যাঙ্কন হ'ব পাৰে।

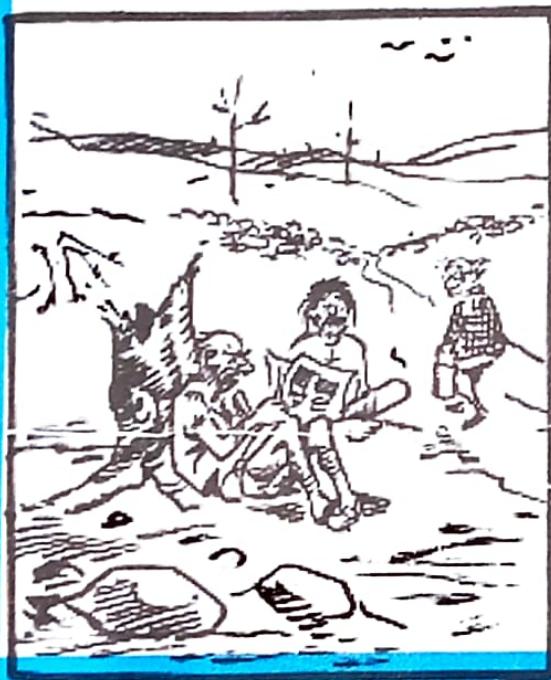
১০.২ বিকাশৰ প্ৰত্যাহান (The challenge of Development)

বিকাশৰ ধাৰণাটোৱে কুৰি শতিকাৰ পিছৰছোৱাত বিশেষ গুৰুত্ব লাভ কৰিছে। এই সময়ছোৱাত এছিয়া আৰু আফ্ৰিকা মহাদেশৰ বহতো দেশে বাজনৈতিক স্বাধীনতা লাভ কৰিছিল। ইয়াৰ বেছিভাগেই দৰিদ্ৰ আছিল আৰু জনসাধাৰণৰ জীৱন নিৰ্বাহৰ মান নিম্ন পৰ্যায়ৰ আছিল। শিক্ষা, স্বাস্থ্য আৰু অন্যান্য সা-সুবিধা একেবাৰে অনুমত আছিল। সেই দেশবোৰক প্ৰায়ে ‘অনুমত’ বা ‘উন্নয়নশীল’ বুলি কোৱা হয়। পশ্চিম ইউৱোপ আৰু আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ ধনী দেশবিলাকৰ লগত ইয়াৰ তুলনা কৰা হৈছিল।

১৯৫০ আৰু ৬০ৰ দশকত ঔপনিৱেশিক শাসনৰ পৰা মুক্তি পোৱা এছিয়া আৰু আফ্ৰিকা মহাদেশৰ বেছিভাগ দেশৰে প্ৰধান সমস্যা আছিল সংখ্যাগৰিষ্ঠ লোকে

বাজনৈতিক তত্ত্ব

সন্মুখীন হোৱা দৰিদ্ৰতা, অপুষ্ট, নিবনুৱা সমস্যা, নিবক্ষৰতা আৰু মৌলিক প্ৰয়োজনসমূহ পূৰণ কৰা। তেওঁলোকে যুক্তি দশ্যাইছিল যে তেওঁলোকৰ অনগ্ৰসৰতাৰ কাৰণ আছিল উপনিৱেশিক শাসনত তেওঁলোকৰ সম্পদসমূহ তেওঁলোকৰ ভালৰ বাবে ব্যৱহাৰ নকৰি উপনিৱেশকাৰীসকলৰ লাভৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। স্বাধীনতা পোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোকে নিজৰ সম্পদসমূহৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰৰ দ্বাৰা জাতীয় স্বাৰ্থ পূৰণ কৰিব পাৰিছিল। সেইবাবে তেওঁলোকে অনগ্ৰসৰতা দূৰ কৰিবলৈ নীতি প্ৰস্তুত কৰিব পাৰিছিল আৰু পূৰ্বৰ উপনিৱেশকাৰী মালিকৰ স্থান লাভ কৰাৰ পথত অগ্ৰসৰ হ'ব পাৰিছিল। ই দেশবিলাকক উন্নয়নমুখী প্ৰকল্প গ্ৰহণ কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিছিল।

এইচে প্ৰকল্প যাদি দৰ্শন হৈল, আৰু মোহোৱা হৈ বাব

বিগত বছৰবোৰত বিকাশৰ ধাৰণাটো বহুত সলনি হৈছে। প্ৰাৰম্ভিক বছৰবোৰত আৰ্থিক উন্নয়ন আৰু সমাজৰ আধুনিকীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত পাশ্চাত্য দেশসমূহৰ সম্পৰ্যায়ৰ হোৱাটোৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছিল। উন্নয়নশীল দেশসমূহে উদ্যোগীকৰণ, কৃষিৰ আধুনিকীকৰণ আৰু শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ আৰু আধুনিকীকৰণৰ দ্বাৰা দ্রুত আৰ্থিক বিকাশৰ লক্ষ্য বান্ধি লৈছিল। সেই সময়ত বিশ্বাস কৰা হৈছিল যে এনে ধৰণৰ সামাজিক আৰু আৰ্থিক পৰিৱৰ্তনৰ বাবে কেৱল ৰাষ্ট্ৰহে উপযুক্ত সংগঠন, বহুতো দেশে অভিলাষী উন্নয়নমূলক আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছিল তাৰ বাবে প্ৰায়ে উন্নত দেশসমূহৰ পৰা ঝণ আৰু সাহাৰ্য লোৱা হৈছিল।

ভাৰতত ১৯৫০ৰ দশকৰ পৰা ৫ বছৰীয়া পৰিকল্পনা আৰম্ভ কৰা হৈছিল আৰু ইয়াৰ ভিতৰত ভাৰত-নাঞ্জল বান্ধ, দেশৰ বিভিন্ন স্থানত তীখা কাৰখনা স্থাপন, খনি স্থাপন, সাৰ উৎপাদন আৰু উন্নত কৃষি কৌশল প্ৰয়োগ আদি অনেক বৃহৎ প্ৰকল্প আছিল। আশা কৰা হৈছিল যে বহুমুখী কৌশলৰ দ্বাৰা দেশৰ অৰ্থনীতিত

প্রভাব পরিব আৰু দেশৰ সম্পদ যথেষ্ট বৃদ্ধি পাৰ। ইয়াকো আশা কৰা হৈছিল যে আহিব ধৰা সমৃদ্ধিয়ে লাহে লাহে সমাজৰ দৰিদ্ৰতম শ্ৰেণীকো সামৰি ল'ব আৰু অসমতা কম কৰাত সহায় কৰিব। শেহতীয়া আহি আৰু প্ৰযুক্তি আৰু বৈজ্ঞানিক আৱিষ্কাৰৰ ওপৰতো যথেষ্ট আস্থা স্থাপন কৰা হৈছিল। আই আই টি (I.I.T) দৰে নতুন শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠান স্থাপন কৰা হৈছিল আৰু উন্নত দেশসমূহৰ পৰা জ্ঞান লাভ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত সংযোগ স্থাপনক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হৈছিল। বিকাশ প্ৰক্ৰিয়াই সমাজক অধিক আগুৱাই নিব বুলি বিশ্বাস কৰা হৈছিল।

অৱশ্যে ভাৰত আৰু অন্যান্য দেশে গ্ৰহণ কৰা বিকাশৰ আহি পিছৰ কালছোৱাত যথেষ্ট সমালোচিত হৈছে আৰু বৰ্তমান বিকাশৰ লক্ষ্য আৰু প্ৰক্ৰিয়া সম্বন্ধে পুনৰ বিচাৰ কৰা হৈছে।

১০.৩ বিকাশৰ আহিসমূহৰ সমালোচনা (Criticisms of Development Models)

আমি কৰো আহা

বিকাশৰ সমালোচকসকলে আঙুলিয়াই দেখুৱাইছে যে বিভিন্ন দেশে গ্ৰহণ কৰা বিকাশৰ আহিসমূহে বিকাশশীল দেশসমূহত যথেষ্ট ক্ষতি কৰিছে। আৰ্থিক ব্যয় অভাৱনীয় হাৰত বৃদ্ধি পাইছে। ধনী যাৰ ফলত বছতো দেশ দীৰ্ঘম্যাদী ঋণৰ গবাহত পৰিচে। ধনী দেশসমূহৰ পৰা লোৱা বৃহৎ ঋণৰ বোজাৰ পৰা আফ্ৰিকাৰ দেশসমূহ এতিয়াও মুক্ত হ'ব পৰা নাই। সেই হাৰত বিকাশৰ পৰা লাভ হোৱা নাই আৰু মহাদেশখনক দৰিদ্ৰতাই পন্ডু কৰি বাখিছে।

বিকাশৰ সামাজিক মূল্য (The Social Costs of Development)

সামাজিক স্তৰতো এই ধৰণৰ বিকাশৰ বহু কু-প্ৰভাব পৰিচে। বৃহৎ বান্ধ নিৰ্মাণ, উদ্যোগিক কাম-কাজ আৰু খনিবিষয়ক কাম-কাজ বা অন্যান্য প্ৰকল্পৰ দ্বাৰা বছতো লোকে নিজৰ ঘৰ আৰু এলেকাৰ পৰা স্থানচুত হৈছে। স্থানান্তৰকৰণে জীৱিকাৰ পৰা বঢ়িত কৰে; দৰিদ্ৰতা বৃদ্ধি কৰে। গাঁৱলীয়া কৃষক সমাজক তেওঁলোকৰ পৰম্পৰাগত জীৱিকা আৰু বাসস্থলীৰ পৰা স্থানান্তৰ

তোমাৰ এলেকাত কোনো বৃহৎ বিকাশশীল যোজনা, যেনে — বান্ধ, বাস্তা, বেলপথ অথবা উদ্যোগ আদি নিৰ্মাণ হৈ আছে নেকি? সেই যোজনাৰ বিৰুদ্ধে কোনো প্ৰতিবাদ বা অভিযোগ-আছে নেকি? প্ৰতিবাদকাৰী সকলে কি কি বিষয় উত্থাপন কৰিছে? বিষয়সমূহত চৰকাৰৰ প্ৰতিক্ৰিয়া কেনে ধৰণৰ? কিছুমান প্ৰতিবাদকাৰী আৰু চৰকাৰী বিষয়াক লগ ধৰি তেওঁলোকৰ ভাষ্য জানি লোৱা।

বাজন্তিক তত্ত্ব

কৰা হ'লে তেওঁলোক সমাজত গুরুত্বহীন হৈ পাৰে। ফলত নগৰ আৰু গাঁৱত দৰিদ্ৰ লোকৰ সংখ্যা বহুগুণ বৃদ্ধি পাৰে। তেওঁলোকে বহু বছৰ ধৰি অৰ্জন কৰা পৰম্পৰাগতভাৱে কাৰিকৰী জ্ঞান হেৰুৱাৰ লগীয়া হ'ব পাৰে। পুনৰ সংস্থাপিত জনসাধাৰণ সমগ্ৰ সামৃত্বিক জীৱন হেৰুৱাৰ ফলত সংস্কৃতিকভাৱে ক্ষতিগ্রস্ত হয়। এনে ধৰণৰ স্থানান্তৰকৰণে বহু দেশত সংঘৰ্ষৰ জন্ম দিছে। স্থানচ্যুত লোকসকলে তেওঁলোকৰ দুৰ্ভাগ্যক সদায়েই সহ্য কৰা দেখা নাযায়।

তোমালোকে বোধকৰো 'নৰ্মদা বচাও আন্দোলন'ৰ কথা শুনিছা। ই হৈছে নৰ্মদা নদীৰ ওপৰত চৰ্দাৰ সৰোবৰ বান্ধ নিৰ্মাণৰ বিৰুদ্ধে বহু বছৰ ধৰি চলি থকা এক আন্দোলন। এই বৃহৎ বান্ধৰ সমৰ্থকসকলৰ মতে ই বিজুলী উৎপাদন কৰিব, বৃহৎ এলেকাত জলসিঞ্চনৰ সুবিধা কৰিব আৰু কচ্ছ আৰু সৌৰাষ্ট্ৰৰ মৰুভূমি এলেকাত খোৱাপানীও যোগান ধৰিব।

ইয়াৰ বিৰোধীসকলে এই দাবীবোৰ খণ্ডন কৰিছে। তেওঁলোকে দাবী কৰিছে যে ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰায় ১ নিযুত মানুহ স্থানচ্যুত হৈছে। তেওঁলোক বন্যা বা নিৰ্মাণ কাৰ্যৰ ফলত ভূমিহীন হৈছে আৰু ফলত জীৱিকাও হেৰুৱাৰ হৈছে। ইয়াৰ বেছিভাগেই জনজাতি আৰু দলিত সম্প্ৰদায়ৰ লোক আৰু দেশৰ বঞ্চিত গোটৰ অন্তৰ্ভুক্ত। কিছুসংখ্যক লোকে আনকি যুক্তি দৰ্শায় যে এই বান্ধে বৃহৎ বনভূমি জলমগ্ন কৰি প্ৰাকৃতিক ভাৰসাম্যও বিনষ্ট কৰিব।

বিকাশৰ পাবিপাৰ্শ্বিক প্ৰতিক্ৰিয়া (Environmental costs of Development)

এই কথা সত্য যে বিকাশৰ ফলত বহুতো দেশত পৰিৱেশ ভয়ানকভাৱে বিঘ্নিত হৈছে আৰু কেৱল স্থানচ্যুত মানুহেই নহয় সমগ্ৰ জনসাধাৰণে তাৰ কুফল ভোগ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। দক্ষিণ আৰু দক্ষিণ-পূব এছিয়াৰ উপকূল-ভাগত অহা 'ছুনামি'ৰ কাৰণ 'মেনগ'ভছ' (Mangroves— বিশুৰীয় অঞ্চলৰ জলাহ ঠাইত গজা এবিধ গছ) ধৰংস আৰু সমুদ্ৰতীৰত বাণিজ্যিক কেন্দ্ৰ গঢ়ি তোলাৰ ফলতে ক্ষতিৰ পৰিমাণ বেছি হৈছিল। তোমালোকে নিশ্চয় গোলকীয় উত্তাপ বৃদ্ধিৰ কথা পঢ়িছা। বায়ুমণ্ডলত 'গ্ৰীনহাউচ' গেছ'ৰ নিষ্কাশনৰ কাৰণে আৰ্কটিক (Arctic) আৰু এন্টাৰ্কটিকৰ (Antarctic) বৰফ গলিব ধৰিছে। ই বানপানী সৃষ্টি কৰিব পাৰে আৰু

Ken Saro-Wia

কল্পনা করা যে তোমার পাছ চোতালত এটা গুপ্ত খাজানা বা বত্ত্বাণুর আরিষ্টার হৈছে। যদিহে বিকাশৰ নামত কর্তৃপক্ষই অলপ অলপকৈ সেয়া লৈ যায়, তোমার কেনে লাগিব? তোমার জীৱন নিৰ্বাহৰ মান বা তুমি থকা এলেকাৰ সা-সুবিধাবোৰতো আনকি এই বিকাশ প্ৰতিফলিত নহয়। তাৰোপৰি, তোমার ঘৰখন খাজানাস্থলী হোৱা বুলি দাবী কৰা মানুহে অনবৰতে উপদ্রু কৰি থাকিব। বত্ত্বাণুৰ বা খাজানা উদ্ঘাটন হোৱা মানুহ ঘৰৰ বাবে ই সম্পূৰ্ণ অন্যায় নহয়নে?

১৯৫০দশকত নাইজেৰিয়াৰ ‘ওগনি’ (Ogoni) অঞ্চলত তেল আৱিষ্কাৰ হোৱাত তেলৰ খননকাৰ্য আৰম্ভ হ'ল। লগে লগে আৰ্থিক বিকাশ আৰু ইয়াকেন্দ্ৰ কৰি গঢ়ি উঠা বৃহৎ ব্যৱসায়ে বাজনৈতিক বড়যন্ত্ৰৰ জাল তৰিলে, পাৰিপার্শ্বিক সমস্যা আৰু দুৰ্নীতিৰ পোহাৰ মেলিলে। ফলত তেল উদ্ঘাটন হোৱা ঠাইখনেই বিকাশৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল।

জন্মসূত্ৰে সানি কেন ছাৰোৱিআ (Ken Saro Wiwa) ৮০ৰ দশকৰ এজন স্বীকৃত লেখক, সাংবাদিক আৰু টিভি প্ৰযোজক আছিল। তেওঁৰ কামৰ দ্বাৰা তেল আৰু গেছ উদ্যোগে কিদৰে দুখীয়া অগনি কৃষকসকলৰ ভৱিব তলথ পৰা সম্পদ লুঠন কৰি বিনিময়ত সেই ভূমিখণ্ড দৃষ্টি কৰে আৰু মানুহক ভোটাধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰি গুচি গ'ল তাক ফঁহিয়াই দেখুৱাইছিল আৰু তাৰ প্ৰতিবাদ কৰিছিল।

ছাৰো রিভাই ১৯৯০ চনত Ogoni ৰ লোকসকলৰ সুৰক্ষাৰ কাৰণে (MOSOP) ত এটা মুক্ত granmosis community found নামৰ অহিংস বাজনৈতিক আন্দোলনৰ নেতৃত্ব দিছিল। আন্দোলনটো ইয়ানেই কাৰ্য্যকৰী হৈছিল যে ১৯৯৩ চনত ভিতৰত তেল কোম্পানীসমূহ Ogoniৰ পৰা আঁতিৰ যাবলৈ বাধ্য হৈছিল। কিন্তু Saro Wiwaই ইয়াৰ মূল্য ভৱিব লগা হৈছিল। নাইজেৰিয়াৰ সামৰিক শাসকসকলে তেওঁক এটা ভুৱা হত্যা গোচৰত অভিযুক্ত কৰি মৃত্যুদণ্ড দিলে। Saro Wiwa কৈছিল যে সামৰিক শাসকসকলে বহুজাতীয় তেল কোম্পানী SHELLৰ প্ৰোচনাতে এই কাম কৰিলে। সমগ্ৰ পঢ়িৱীৰ মানৱ অধিকাৰ সংগঠনসমূহে এই বিচাৰৰ বিৰোধিতা কৰিছিল আৰু তেওঁৰ মুক্তিৰ বাবে আৱেদন জনাইছিল। বিশ্বেজোৱা এই প্ৰতিবাদ উপেক্ষা কৰি নাইজেৰিয়ান Ogoni ৰ পৰা আঁতিৰ যাবলগীয়া হোৱা শাসকলকলে ১৯৯৫ চনত KenSaro Wiwaক প্ৰাণদণ্ড দিলে।

বাজানৈতিক তত্ত্ব

পরিবেশবাদ (Environmentalism)

তোমালোকে প্রায়ে প্রদূষণ, Waste management sustainable development, দুর্প্রাপ্য প্রাণী সংরক্ষণ আৰু গোলকীয় উত্তোলন আদিৰ কথা শুনি আহিছ। এইবোৰ প্ৰকৃতিক সম্পদ আৰু eco-system সুৰক্ষা দিবলৈ কৰা পাৰিপার্শ্বিক আন্দোলনৰ buzz words পৰিৱেশ সংৰক্ষণকাৰীসকলে কয় যে নিজৰ ক্ষুদ্ৰ স্বার্থ পূৰণ কৰিবলৈ প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশ বিনষ্ট নকৰি মানুহে পৰিৱেশ ব্যৱস্থাৰ লগত তাল মিলাই চলিবলৈ শিকা উচিত। তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে যে মানৱ জাতিয়ে প্ৰাকৃতিক সম্পদসমূহ এনে ধৰণে ব্যৱহাৰ আৰু ধৰংস কৰিছে যে আমি বিষাক্ত নদী আৰু দূৰ্বিত বায়ুৱে বিজ্ঞ কৰা এখন পৃথিৱীৰে উভবপুৰুষলৈ হৈ যাম।

১৯ শতিকাত ওদ্যোগীকৰণৰ বিৰংবলৈ ঘোষণা কৰা বিদ্রোহকে পাৰিপার্শ্বিক আন্দোলনৰ আৰম্ভণি বুলি ক'ব পাৰি। বৰ্তমান পাৰিপার্শ্বিক আন্দোলন হাজাৰ হাজাৰ বেচৰকাৰী গোট আৰু আনকি কিছুমান ‘সেউজীয়া’ বাজানৈতিক দলকে ধৰি সকলোৰে এক বিশ্ব জোৰা ধাৰণা হৈ পৰিছে। কিছুমান বিখ্যাত পৰিৱেশবাদী গোট হ'ল Green peace আৰু the World Wildlife Fund। হিমালয়ৰ অৱণ্য বক্ষাৰ বাবে গঢ়ি উঠা Chipko movement আমি দেখিবলৈ পাওঁ। এনেকুৱা দলবোৰে চৰকাৰক তেওঁলোকৰ ওদ্যোগিক আৰু উন্নয়নমূলক নীতিসমূহ পাৰিপার্শ্বিক লক্ষ্য আগত বাখি শুধৰাই ল'বলৈ হেঁচা দিবলৈ চেষ্টা কৰে।

তেওঁলোকলৈ depleted পৃথিৱী আৰু বহুমুখী সমস্যা হৈ যাবলৈ ওলাইছো নেকি?

বাংলাদেশ আৰু মালদ্বীপপুঁজিৰ (Maldives) দৰে এলেকাসমূহ সঁচাকৈয়ে জলমগ্ন কৰি তোলে। ভৱিষ্যতে পৰিপার্শ্বিক সঞ্চাটে আমাৰ সকলোৰে ওপৰত কু-প্ৰভাৱ পেলাব। বায়ু প্ৰদূষণ এনে এক সমস্যা, যি ধৰ্মী আৰু দুখীয়াৰ মাজত পাৰ্থক্য নাবাখে। কিন্তু নিকট সময়ত বাছ-বিচাৰ নোহোৱাকৈ কৰা সম্পদৰ ব্যৱহাৰে অৱহেলিত লোকসকলক বেয়াকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰিব। বনাঞ্চল ধৰংসৰ ফলত খবি, ঔষধীয় দ্ৰব্য বা খাদ্য হিচাপে বনজসম্পদ ব্যৱহাৰ কৰা দুখীয়া লোকসকলক বেছি প্ৰভাৱিত কৰে। নদী, পুখুৰী আদি শুকাই যোৱা আৰু ভূমিগত জলস্তৰ নিম্নগামী হোৱাৰ অৰ্থ হ'ল যে তিৰোতাসকল পানী আনিবলৈ আৰু দূৰলৈ খোজকাঢ়ি যাব লাগিবহু।

আমি যি বিকাশৰ আৰ্হি অনুসৰণ কৰিছোঁ সেই শক্তিৰ বৰ্ধিত ব্যৱহাৰৰ ওপৰত বহু পৰিমাণে নিৰ্ভৰশীল। বিশ্বত উপলব্ধ শক্তিৰ অধিকাংশই কয়লা বা পেট্ৰলিয়ামৰ নিচিনা পুনৰ ব্যৱহাৰৰ আযোগ্য উৎসৰ পৰা আছে। উপভোক্তাসকলৰ ক্ৰমৱৰ্ধিত চাহিদা পূৰণ কৰিবৰ বাবে আঘাজান বৰ্ষাৰণ্যৰ বিশাল ভূখণ্ড আজি নিৰ্বাননীকৰণ কৰা হৈছে। কেৱল উন্নত দেশসমূহেই নহয় পৃথিৱীৰ সকলোলোকক এটা উন্নত জীৱন শৈলী দিব পৰাকৈ পুনৰ ব্যৱহাৰ যোগ্য এনে সম্পদ আছে নে? এই সম্পকদসমূহৰ পৰিমিত প্ৰকৃতিলৈ চাই উত্তৰটো ‘নাই’ হ’ব। তেনেহ'লৈ নতুন পুৰুষসকলৰ ভৱিষ্যৎ কি হ'ব। তেনেহ'লৈ নতুন পুৰুষসকলৰ ভৱিষ্যৎ কি হ'ব? আমি

বিকাশ নির্ধারণ (Assessing Development)

অরশ্যে এইটো ক'ব নোরাবি যে পৃথিবীত বিকাশৰ মাঠোঁ নেতিবাচক প্ৰভাৱহে পৰে। কিছুমান দেশত কিছু পৰিমাণে বিকাশৰ হাৰ বৃদ্ধি পাইছে আৰু আনকি দৰিদ্ৰতাও কিছু হ্ৰাস পাইছে। কিন্তু সকলো অসমতা উল্লেখযোগ্য দেশসমূহৰ সমস্যা হৈয়ে আছে। আমি আগতে দেখাৰ দৰে সবাতোকৈ দৰিদ্ৰ আৰু পিছপৰা শ্ৰেণীটোৱেও বিকাশৰ লাভৰ অংশীদাৰ হ'ব আৰু ফলত সকলোৰে জীৱন নিৰ্বাহৰ মান উন্নত হ'ব বুলি ভৱা হৈছিল। কিন্তু বিশ্বজুৰি ধনী আৰু দুখীয়াৰ মাজত পাৰ্থক্য বৃদ্ধিহে পাইছে। এখন দেশৰ বিকাশৰ হাৰ বৃদ্ধিহে পাইছে। এখন দেশৰ বিকাশৰ হাৰ বৃদ্ধি পালেও ই লাভৰ উপযুক্ত সমবিতৰণ হোৱা নুবুজায়। যেতিয়া আৰ্থিক বিকাশ আৰু পুনৰ বিতৰণ সমান হাৰত নহয় ইতিমধ্যে সুবিধাভোগী শ্ৰেণীটোহে উপকৃত হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে।

এই কথা এতিয়া ক্ৰমে স্বীকৃত হৈছে যে বিকাশৰ বিস্তৃত ধাৰণা গ্ৰহণ কৰা প্ৰয়োজন আনকি বিকাশৰ ওপৰত অত্যধিক গুৰুত্ব দিয়াৰ ফলত অনেক প্ৰকাৰ সমস্যাই যে বাঢ়িছে এনে নহয়। আৰ্থিক উন্নতিও সকলো সময়ত সন্তোষজনক হোৱা নাই। সেইবাবে বিকাশক এতিয়া ব্যাপক অৰ্থত সকলো মানুহৰে জীৱনৰ মান উন্নত কৰাৰ সাধন হিচাপে চোৱা হয়।

বিকাশক জনসাধাৰণৰ জীৱন ধাৰণৰ মান উন্নয়নৰ সাধনা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিলে প্ৰশ্ন উঠিব পাৰে যে বিকাশক কেৱল আৰ্থিক উন্নতিৰ হাৰেৰে জোখাটো পৰ্যাপ্ত নহ'ব পাৰে আৰু কেতিয়াৰা বিকাশৰ ভুল (indicator) নিৰ্ণয়ক হ'ব পাৰে। বৰ্তমান বিকাশৰ মান জুখিবলৈ এতিয়া বিকল্প পথৰ সন্ধান কৰা হৈছে। এনে এক প্ৰয়াস সংযুক্ত ৰাষ্ট্ৰ বিকাশ কাৰ্যক্ৰম United Nations Development Programme-এ বাৰ্বিক বিচাৰত প্ৰকাশ কৰা 'মানৰ বিকাশ প্ৰতিবেদন'। এই প্ৰতিবেদনত সাক্ষৰতা আৰু শৈক্ষিক স্তৰ, life expectancy আৰু maternal mortality ৰ দৰে বিভিন্ন সামাজিক নিৰ্ণয়কেৰে প্ৰদৰ্শনৰ ভিত্তিত দেশসমূহক ভাগ কৰে। ইয়াক মানৰ বিকাশ সূচকাংক বুলি কোৱা হয়। এই ধাৰণা অনুসৰি বিকাশ এনে এক প্ৰক্ৰিয়া হোৱা উচিত যে অধিকতম মানুহৰ জীৱনত অৰ্থপূৰ্ণ বিকল্পৰ সন্ধান দিব পাৰে আৰু ইয়াৰ পূৰ্বচৰ্ত হ'ল খাদ্য, শিক্ষা, স্বাস্থ্য আৰু আশ্রয়ৰ নিচিনা প্ৰাথমিক প্ৰয়োজনসমূহ পূৰণ কৰা ইয়াক 'প্ৰাথমিক প্ৰয়োজনসমূহ পূৰণ' ইয়াৰ 'প্ৰাথমিক প্ৰয়োজন দৃষ্টিভঙ্গী' বুলি কোৱা হয়। জনপ্ৰিয় শ্ৰেণীগান যেনে 'আন-বন্দৰ-আশ্রয়', 'গবিবী হটাও' বা 'বিজুলী, ৰাস্তা,

বাজনৈতিক তত্ত্ব

পানী' আদিয়ে এনে অনুভরকে প্রকাশ করে যে প্রাথমিক প্রয়োজন পূরণ নহ'লে ব্যক্তির বাবে সম্মানজনক জীৱন যাপন কৰা বা নিজৰ ইচ্ছা পূরণ কৰা অসম্ভৱ। অভাৱ বা বঞ্চনাৰ পৰা মুক্তিয়েই কোনো ব্যক্তিৰ পছন্দ আৰু ইচ্ছা পূরণৰ চাবিকাঠী। সেই ফালৰ পৰা চালে, খাদ্য আৰু আশ্রয়ৰ অভাৱত ব্যক্তিৰ যদি অনাহাৰ বা শীতত মৃত্যু হয়, বা স্কুলত থকাৰ সলনি যদি শিশুৱে কাম কৰি থাকে সি দেশখন অনুমত হোৱাটোকে বুজায়।

ভাৰি চাওঁ আহা

শেহতীয়া 'মানৱ বিকাশ প্রতিবেদন'ৰ পৰা মানৱ বিকাশ সূচকাংক সমষ্কে বাতৰি, লেখা, তালিকা একগোট কৰা, শ্ৰেণীটো বিভিন্ন গোটত ভাগ কৰা আৰু প্রতিটো গোটকে তলত দিয়া বিষয়সমূহৰ ওপৰত এটা প্রতিবেদন দিবলৈ কোৱা।

- মানৱ বিকাশ সূচকাংকত ভাৰতৰ পৰিৱৰ্তিত স্থান
- প্রতিৱেশী ৰাষ্ট্ৰসমূহৰ তুলনাত ভাৰতৰ স্থান।
- মানৱ বিকাশ সূচকাংকৰ বিভিন্ন উপাদান আৰু ইয়াৰ প্রতিটোত ভাৰতৰ অংশ।
- ভাৰতৰ মানৱ বিকাশ সূচকাংকৰ তথ্যক আৰ্থিক বিকাশৰ সংখ্যাৰ (figure) লগত তুলনা কৰা।

১০.৪ বিকাশৰ বিকল্প ধাৰণা (Alternative Conceptions of Development)

এই অধ্যায়ৰ প্রথম ভাগত এতিয়ালৈকে অনুসৰণ কৰা বিকাশৰ আৰ্হিৰ কিছুমান সীমাবদ্ধতা আলোচনা কৰা হৈছে। উন্নয়নমূলক নীতিৰ প্ৰভূত পৰিমাণৰ মানবীয় আৰু পাৰিপার্শ্বিক মূল্য আছে আৰু বিকাশৰ ব্যয় আৰু লাভ মানুহৰ মাজত অসমানভাৱে বিতৰণ কৰা হয়। তদুপৰি বেছিভাগ দেশতে বিকাশৰ কৌশলবোৰ ওপৰৰ পৰা তললৈ অৰ্থাৎ বিকাশৰ প্রাথমিকতা আৰু কৌশল নিৰ্বাচন আৰু প্ৰকল্পৰ প্ৰকৃত প্ৰয়োগ সাধাৰণতে উচ্চ পৰ্যায়ৰ বাজনৈতিক নেতৃত্ব আৰু আমোলাতন্ত্ৰৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়। যিবিলাক মানুহৰ জীৱন তাৎক্ষণিকভাৱে বিকাশশীল যোজনাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হয় তেওঁলোকৰ লগত কাচিংহে আলোচনা কৰা হয়। তেওঁলোকৰ অভিজ্ঞতা আৰু শতিকাজোৱা জ্ঞানৰ সম্বৰহাব কৰা নহয়, বা

তেওঁলোকৰ স্বার্থৰ কথাও তৰা নহয়, এই কথা গণতান্ত্রিক বা একনায়কত্ববাদী সকলো চৰকাৰৰ ক্ষেত্ৰতে প্ৰযোজ্য। এইদৰে বিকাশ পৰিযোজনসমূহৰ পৰা উপকৃত হোৱা শাসকবৰ্গৰ দ্বাৰা প্ৰস্তুত আৰু প্ৰয়োগ কৰা হয়। ই যুক্তিসঙ্গত আৰু স্থায়ী বিকাশ সম্পর্কে বিকল্প ধৰণে ভাবিবলৈ আৰু আগবঢ়াৰ আৱশ্যকতাক কৰিছে। এই প্ৰক্ৰিয়াত অধিকাৰ, সমতা, স্বাধীনতা, ন্যায়, গণতন্ত্র আদি সকলোবোৰ বিষয় উৎখাপন কৰা হৈছে। এই শাখাত আমি এই ধাৰণাবোৰ বিকাশ সম্প্ৰকৰ্মীয় বিতৰ্কত কেনেকৈ নতুন অৰ্থ চামিল হৈছে, সেই কথা আলোচনা কৰিম।

অধিকাৰৰ দাবীসমূহ (Right Claims)

আমি লক্ষ্য কৰিছোঁ যে বিকাশৰ বেছিভাগ লাভ কেনেকৈ ক্ষমতাশালীসকলে উপভোগ কৰিছে আৰু অতি দুখীয়া আৰু জনসাধাৰণৰ অসুৰক্ষিত অংশটোৱে কেনেকৈ বিকাশৰ মূল্য ভৱিব লগা হৈছে। ইয়াৰ কাৰণ পাৰিপার্শ্বিকতাৰ ক্ষতি বা স্থানান্তৰকৰণ আৰু জীৱিকা নিৰ্বাহৰ পথ ৰুদ্ধ হোৱা— যিকোনো এটা হ'ব পাৰে। ক্ষতিগ্রস্তসকলে ৰাষ্ট্ৰ আৰু সমাজৰ পৰা দাবী কৰিব পৰা সুৰক্ষা সম্বন্ধে এটা বিষয় উৎখাপন কৰা হৈছে। গণতন্ত্রত জনসাধাৰণ জীৱনত প্ৰত্যক্ষ প্ৰভাৱ পেলাব পৰা সিদ্ধান্তসমূহৰ জনসাধাৰণৰ লগত আলোচনা কৰাৰ ব্যৱস্থা আছেনে?

কোনো চৰকাৰী কাৰ্যৰ দ্বাৰা জীৱিকাৰ উৎসৰ প্ৰতি ভাবুকিৰ সৃষ্টি হ'লে তেওঁলোকে জীৱিকাৰ অধিকাৰ দাবী কৰিব পাৰেনে? আন এটা বিষয় হ'ল প্ৰকৃতিক সম্পদৰ ওপৰত অধিকাৰ সম্বন্ধে। প্ৰকৃতিক সম্পদসমূহ ব্যৱহাৰৰ বাবে সম্প্ৰদায়সমূহে পাৰম্পৰিক অধিকাৰৰ দাবী কৰিব পাৰেনে? ই বিশেষকৈ জনজাতি আৰু আদিবাসী সম্প্ৰদায়সমূহৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য। তেওঁলোকৰ এক বিশেষ ধৰণৰ সামূহিক জীৱন আৰু পৰিৱেশৰ লগত বিশেষ সম্পর্ক আছে।

আমি কৰো আহা

আৱৰ্জনা বুলি আমি যিবোৰ বস্তু পেলাই দিওঁ তাৰ এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰা অলপ ভাবি চোৱাচোন, আমি কেনেকৈ আৱৰ্জনাৰ পৰা বৰ্ধিত হাবত হ'ব পৰা ক্ষতিৰ পৰিমাণ কমাবলৈ এই পেলাই দিয়া বস্তুবিলাক পুনৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰোঁ।

আলোচনা কৰো আহা

নদীবিলাক চৰকাৰৰ নহয়, জনসাধাৰণৰহে, গতিকে তেওঁলোকৰ সমৰ্থন লোহোৰাকৈ নদীৰ পানী সম্বন্ধীয় কোনো সিদ্ধান্ত লোৱা উচিত নহয়।

বাজনৈতিক তত্ত্ব

ইয়াৰ সক্ষটপূর্ণ বিষয়টো হ'ল, প্ৰাকৃতিক সম্পদবোৰ আচলতে কাৰ ? ই স্থানীয় সম্পদায়ৰ, সংশ্লিষ্ট বাস্তুখনৰ নে সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ উমেহতীয়া সম্পদ ? যদি আমি সম্পদবোৰ মানৱ জাতিৰ উমেহতীয়া সম্পদ বুলি ভাবোঁ তেনেহ'লে ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মকো সামৰি ল'ব। জনসাধাৰণৰ বেলেগ বেলেগ অংশৰ দাবী সমূহ পূৰণ কৰা তথা বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মৰ দাবীবিলাকৰ মাজত ভাৰসাম্য স্থাপন কৰাটো গণতান্ত্ৰিক ব্যৱস্থাসমূহৰ দায়িত্ব।

গণতান্ত্ৰিক অংশগ্ৰহণ (Democratic participation)

তোমাক কিমানবাৰ কোৱা হৈছে যে নিজৰ ভালৰ বাবে তোমাৰ পিত্ৰ মাত্ৰ বা শিক্ষকৰ কথা মানি চলাৰ লেখীয়া কামবোৰ সদায় কৰিব লাগে আৰু এনে কথাবোৰত তুমি উপলক্ষি কৰিছা নেকি যে ইয়াৰ ফল যদি শুভ হয়, তেন্তে ইয়াক মই নিৰ্ণয় কৰা উচিত নহ'বনে ? গণতন্ত্ৰ আৰু একনায়কত্ববাদৰ পাৰ্থক্য এয়েই যে গণতন্ত্ৰত সম্পদ বা সুস্থ জীৱনৰ বেলেগ বেলেগ দৃষ্টিভঙ্গী আলোচনা কৰা হয় আৰু সকলোৰে অধিকাৰৰ প্ৰতি সন্মান জনাই বিবেচনা কৰা হয়। গতিকে সমাজৰ প্ৰতিজনে যদি উন্নত জীৱনৰ বাবে উমেহতীয়া দাবী কৰে, তেনেহ'লে সমাজৰ প্ৰতিজন ব্যক্তিকে বিকাশৰ লক্ষ্য স্থিৰ কৰা আৰু তাক প্ৰয়োগ কৰাত নিৱোগ কৰা উচিত। আনে প্ৰস্তুত কৰা পৰিকল্পনা অনুসৰণ কৰা আৰু পৰিকল্পনা প্ৰস্তুত কৰাত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে। প্ৰথম কথা, যদি আনে ভাল উদ্দেশ্যেৰেও যোজনা প্ৰস্তুত কৰে, তোমাৰ বিশেষ প্ৰয়োজনৰ বিষয়ে জনাৰ সন্তোষনা কম। দ্বিতীয়তে, সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ প্ৰক্ৰিয়াত সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ কৰাটোৱেই হৈছে সবলীকৰণ।

গণতন্ত্ৰ আৰু বিকাশ দুয়োটাই উমেহতীয়া কল্যাণ সাধনৰ লগত জড়িত উমেহতীয়া মঙ্গলৰ সংজ্ঞা কি ধৰণে দিব পাৰে ? গণতান্ত্ৰিক দেশত জনসাধাৰণে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণত অংশ লোৱাত গুৰুত্ব দিয়া হয়। এনেকুৱা এটা উপায় হৈছে স্থানীয় সিদ্ধান্ত গ্ৰহণকাৰী গোটসমূহক স্থানীয় এলেকাৰ বিকাশৰ যোজনাবোৰত সিদ্ধান্ত ল'বলৈ দিয়া। সেয়েহে স্থানীয় গোটসমূহৰ ক্ষমতা আৰু সম্পদ বৃদ্ধি কৰাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। এফালে কোৱা হৈছে যে সৰ্বাধিক প্ৰভাৱ পেলোৱা বিষয়সমূহত

ভাবি চাও আহা

Domkhedi নামৰ গাঁৱত হোৱা এখন সত্যাগ্রহৰ চিত্ৰ এয়া। চৰ্দাৰ সৰোবৰ বাঙ্ক নিৰ্মাণৰ ফলত নৰ্মদা নদীৰ পানীয়ে উপত্যকাটোত বানপানীৰ সৃষ্টি কৰিছিল। নৰ্মদা বৃচাও আন্দোলনৰ প্রতিবাদকাৰীসকলে বাঢ়নী পানীৰ সম্মুখীন হোৱাটোকে পছন্দ কৰিছিল। শ্রমিকসকলে কাম কৰা বাঙ্কলৈকে ভয়াৰহভাবে পানী বৃচাত চৰকাৰে তেওঁলোকক বন্দী কৰিলে। এই বিতৰ্কৰ বিষয়ে আৰু অধিক তথ্য সংগ্ৰহ কৰা আৰু ডাঙৰ বাঙ্কৰ গুণ-দোষৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা। চৰ্দাৰ সৰোবৰ বাঙ্ক পানীৰ নাটনিৰ সমস্যা সমাধান কৰিবৰ বাবে শুন্দ উপায় নে? এই চৰকাৰী আঁচনিৰ প্রতিৰোধ কৰি কৰ্মীসকলে ঠিক কৰিছিল নে?

picture credit Harikrishna and Deepa Jans from www.narmada.org.

জনসাধাৰণৰ মতামত লোৱা উচিত আৰু সামৃহিক গোটৰ ওপৰত কু-প্ৰভাৱ পেলাব পৰা যোজনাসমূহ নাকচ কৰাৰ ক্ষমতা থকা উচিত। আনহাতে কোৱা হয় যে যোজনাৰ নীতি প্ৰস্তুত আৰু পৰিকল্পনাত জড়িত হ'লৈ মানুহৰ নিজৰ প্ৰয়োজন পূৰণ কৰিবৰ বাবে সম্পদ বিচাৰিব পাৰে। ৰাস্তা ক'ত নিৰ্মাণ হ'ব, মেট্ৰো বা স্থানীয় বাছৰ মার্গ কি হ'ব, উদ্যান বা বিদ্যালয় ক'ত স্থাপন হ'ব, কোনো গাঁৱত cheek dam বা ইল্টাৰনেট কাফে লাগিবনে নাই আদি সিদ্ধান্ত তেওঁলোকেই ল'ব লাগিব।

ওপৰত যুক্তি দৰ্শোৱা হ'ল যে বিকাশৰ প্ৰচলিত আৰ্হি 'ওপৰৰ পৰা তললৈ' আৰু জনসাধাৰণক বিকাশৰ পাত্ৰ হিচাপে জ্ঞান কৰা হয়। ই আমাৰ সমস্যাবোৰ সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত এইটোৱেই একমাত্ৰ শ্ৰেষ্ঠ উপায় বুলি ই মানি লয়। জনসাধাৰণে আহৰণ কৰা জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতা এই প্ৰতিক্রিয়াত অৱহেলিত হ'ব পাৰে। বিকাশৰ বিকেন্দ্ৰীকৃত দৃষ্টিভঙ্গীয়ে পৰম্পৰাগত আৰু আধুনিক বিভিন্ন ধৰণৰ কৌশল বচনাত্মক ধৰণে ব্যৱহাৰ কৰাটো সন্তুষ্ট কৰি তোলে।

বাজনৈতিক তত্ত্ব

উনি চোরা, মোব শেহতীয়া আহিব ম'বাইল ফোন আছে। নীলা পর্দা (Screen), নতুন খেল থকা বটিয়া (State of Art) ম'বাইল।

এইটো সঁচাকৈয়ে বটিয়া। কিন্তু তুমিতো মাত্র কেইমাহমানব আগতে এটা নতুন ফোন কিনিছিলা। সেইটো কি হ'ল?

অ' সেইটো পুরণি মডেল আছিল। সেইবাবে সেইটো যই পেলাই দিলোঁ।

হ... কিন্তু তুমি জানানে ইয়াব পৰা কিমান অদ্রণীয় (non-degradable) ইলেক্ট্রনিক আৱৰ্জনাৰ সৃষ্টি হ'ব। আমাৰ পাৰিপার্শ্বিকতাৰ আজি যি সমস্যা হৈছে ইয়াব ফলত সি আৰু বেয়াব ফালে ঢাল খাইছে।

বিকাশ আৰু জীৱন শৈলী (Development and Life style)

বিকাশৰ বিকল্প আহিয়ে বিকাশৰ ব্যয়বহূল, পাৰিপার্শ্বিকতাৰ ক্ষতিকাৰক আৰু কাৰিকৰী গুণবিশিষ্ট ধাৰণা দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে দেশত থকা চেল ফোনৰ সংখ্যাই বিকাশৰ মাপকাঠী নিৰ্ণয় নকৰে অথবা অত্যাধুনিক অস্ত্র এটায়ো ইয়াক নিৰ্ণয় নকৰে। মানুহে কিমান সুখেৰে জীৱন যাপন কৰিছে, এক্যবন্ধ হৈ আছে নে বা অত্যাৱশ্যকীয় প্ৰয়োজন পূৰণ কৰিব পাৰিছেন, তাৰ ওপৰত হে বিকাশৰ মাপকাঠী নিৰ্ভৰ কৰে। এটা পৰ্যায়ত প্ৰকৃতিক সম্পদৰ বক্ষণাবেক্ষণ দিবলৈ আৰু ধিমানদূৰ সম্ভৱ পুনৰ ব্যৱহাৰযোগ্য কৰি তুলিলৈ আৰু শক্তিৰ উৎস ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। বৰষুণৰ পানী সংৰক্ষণ, সৌৰ আৰু বায়ুৰীয় গেছ প্ৰকল্প, ক্ষুদ্ৰ জলবিদ্যুৎ প্ৰকল্প micro-hydelprojects এইবোৰেই হ'ল একমাত্ৰ উদাহৰণ যি নেকি ছন পৰা অঞ্চলবোৰ সাৰ দি উৎপন্নশীল কৰি তুলিব পাৰি। এনেকুৰা কাম-কাজ স্থানীয় পৰ্যায়ত হোৱা উচিত আৰু সেইবাবে অধিকসংখ্যক মানুহৰ অংশগ্ৰহণ প্ৰয়োজন। বৃহৎ উন্নতিৰ বাবে বৃহৎ প্ৰকল্পই একমাত্ৰ উপায় নহয়। বৃহৎ বান্ধৰ বিৰোধিতা কৰাসকলে কম পৰিমাণৰ বিনিয়োগ লগা এলানি সৰু বান্ধ বা পোৰকতা কৰিছিল। ইয়াব ফলত নামমাত্ৰ স্থানান্তৰকৰণ হয় আৰু ই

স্থানীয় অধিবাসীর বাবে উপকারী হয়।

আন এটা পর্যায়ত আমি নিজের জীবন শৈলী সলনি নকশি তেনেবিলাক সম্পদৰ ব্যৱহাৰ কমোৱা প্ৰয়োজন। এইটো এটা কৌশলপূৰ্ণ বিষয় (tricky issue), কিয়নো ইয়াৰ দ্বাৰা মানুহক নিম্ন মানৰ জীৱন শৈলী গ্ৰহণ কৰিবলৈ কোৱা যেন লাগে আৰু ইয়াক পছন্দৰ স্বাধীনতা সঞ্চোচন যেনো লাগিব পাৰে। কিন্তু বিকল্প জীৱন শৈলীৰ (life styles) সন্তোষনাৰ ওপৰত বিতৰ্কৰ সূত্ৰপাত কৰিবলৈ বিকল্প জীৱন শৈলী সৃষ্টি কৰি স্বাধীনতা আৰু সৃজনী শক্তিৰ বৃদ্ধিও হ'ব পাৰে। অৱশ্যে, এনেকুৱা যিকোনো নীতিৰ বাবে দেশসমূহৰ চৰকাৰ আৰু জনসাধাৰণৰ মাজত উচ্চ মানৰ সহযোগিতা লাগিব। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ব এনে বিষয়বিলাকৰ ওপৰত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণত গণতান্ত্ৰিক পদ্ধতি অৱলম্বন কৰা। কিন্তু যদি আমি বিকাশৰ অৰ্থ স্বাধীনতা বঢ়োৱাৰ প্ৰক্ৰিয়া বুলি ভাবো, আৰু মানুহক নিষ্ক্ৰিয় উপভোক্তা বুলি নাভাৰি বিকাশৰ লক্ষ্য নিৰ্ধাৰণত সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণকাৰী বুলি ভাৰোঁ, এনেবিলাক বিষয়ত সহমত লাভ কৰা সন্তুষ্টি হ'ব। এই প্ৰক্ৰিয়াত অধিকাৰ, স্বাধীনতা আৰু ন্যায় সম্পর্কত আমাৰ ধাৰণাৰো বিস্তাৰ ঘটিব।

সামৰণি (Conclusions)

বিকাশৰ অৰ্থ হ'ল উন্নত জীৱনৰ হাবিয়াস। ই বৰ শক্তিশালী ইচ্ছা আৰু উন্নতিৰ ইচ্ছাই হৈছে মানুহৰ কাম- কাজৰ চালিকা শক্তি। বিকাশৰ উপাদান সম্পর্কে বহুভাৱে প্ৰচালিত ধাৰণাৰ কেনেদৰে সমালোচিত হৈছে এই অধ্যায়ত আমি দেখিলো। বিকাশৰ অধিক ন্যায়পূৰ্ণ, ধাৰক (sustainable) আৰু গণতান্ত্ৰিক আৰ্হিব বাবে বিস্তুৰ অনুসন্ধান চলি আছে। এই প্ৰক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা সমতা, গণতন্ত্ৰ আৰু অধিকাৰ আদি বাজনৈতিক তত্ত্বৰ ধাৰণাসমূহৰ পুনৰ ব্যাখ্যা কৰা হৈছে।

বিকাশৰ লক্ষ্য পূৰণ কৰোতে উন্নৰ হোৱা বিষয়সমূহে প্ৰমাণ কৰি দেখুৱায় যে আমাৰ নিৰ্বাচিত বিষয়সমূহৰ অন্য মানুহে আৰু পৃথিবীৰ অন্যান্য প্ৰাণীৰ ওপৰত এটা প্ৰভাৱ আছে। সেইবাবে আমি নিজকে বিশ্ববন্ধাণৰ অংশ বুলি ভাৰিবই লাগিব। কিয়নো, আমাৰ সকলোৰে ভাগ্য একেলগে সাঙ্গে থাই আছে। তদুপৰি মোৰ কাৰ্যকলাপে যে কেৱল আনৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায় তেনে নহয়। মোৰ ভৱিষ্যৎ সন্তোষনাকো প্ৰভাৱিত কৰে। সেইবাবে আমি সাবধানেৰে বাছনি কৰিব লাগিব। সেইবাবে আমি আমাৰ বৰ্তমানৰ প্ৰয়োজনৰ কথাকে কেৱল নাভাৰি আমাৰ দীৰ্ঘকালীন স্বার্থৰ কথাও মনত ৰাখি সাবধানেৰে নিৰ্বাচন কৰা উচিত।

অনুশীলনী

- ১। বিকাশ বুলিলে তুমি কি বুজা ? বিকাশৰ এনে এটা সংজ্ঞাৰ দ্বাৰা সমাজৰ সকলো
শ্ৰেণীৰ লোকে উপকৃত হ'বনে ?
- ২। বেছিভাগ দেশতে বিকাশ যি ধৰণে কাৰ্য্যকৰী কৰা হয়, তাৰ কিছুমান সমাজিক
আৰু পৰিপার্শ্বিক প্ৰতিক্ৰিয়া আলোচনা কৰা ।
- ৩। বিকাশৰ প্ৰক্ৰিয়াই কি কি নতুন অধিকাৰৰ দাবী উৎপন্ন কৰিছে ?
- ৪। সাধাৰণ হিতৰ উন্নতিৰ বাবে বিকাশ সম্বন্ধীয় সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাটো সুনিশ্চিত
কৰিবলৈ অন্য প্ৰকাৰ চৰকাৰতকৈ গণতান্ত্ৰিক চৰকাৰৰ কি কি সুবিধা আছে ?
- ৫। বিকাশৰ দ্বাৰা হ'ব পৰা সামাজিক আৰু পৰিপার্শ্বিক ক্ষতিৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ
দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিবলৈ জনপ্ৰিয় সংঘৰ্ষ কিমান সফল হৈছে বুলি তুমি ভাবা ?
উদাহৰণৰ সৈতে আলোচনা কৰা ।

Daily Assam